

De Tuin van Elden

**Definitief Ontwerp
Dorpsbouwkundig plan**

op de voormalige Intratuin locatie

Amsterdam - 26 november 2010

la4sale

De Tuin van Elden

**Definitief Ontwerp
Dorpsbouwkundig plan**
op de voormalige Intratuin lokatie

© la4sale - Amsterdam - 26 november 2010

Lokatie in omgeving

De lokatie in de omgeving; het voormalig wijncentrum bij het rivierdorpje Elden. Het dorp is immidels ingenoeg geheel ingesloten door de zuidelijke uitbreidingen en de infrastructuur van Arnhem, maar heeft aan de noordkant nog een groene relatie met de rivier.

Inleiding

Achtergrond

Achtergrond

Infratuin wordt *Tuin van Elden* genoemd. De tuin van Elden heeft de lokatie waar de historische villa stond. Infratuin zat aan de rand van Elden verwoest en een aantal aangrenzende percelen, waaronder land behorend bij Huize Oosterveld. De tuin is ontworpen door architectenbureau *De Tuin van Elden*.

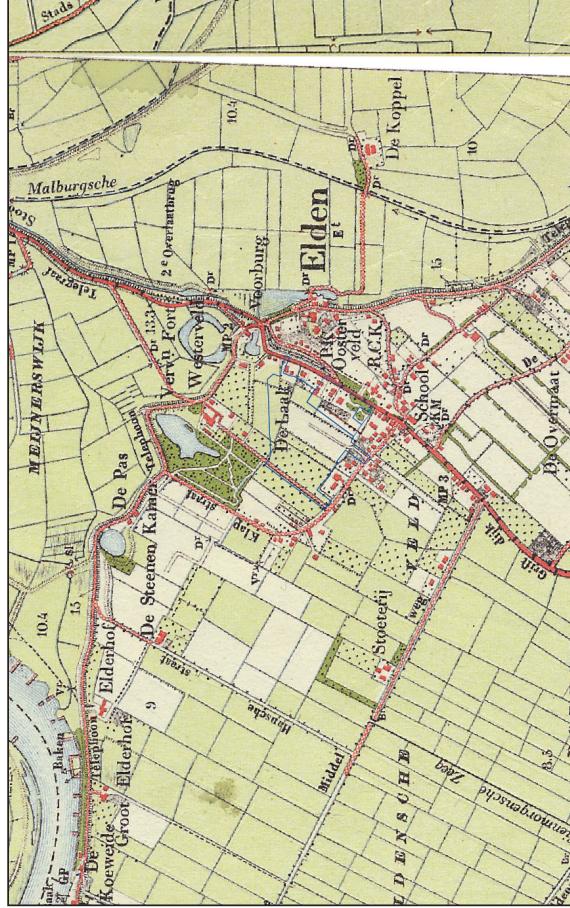
Ze hebben ons gevraagd, daar de ruimtelijke plannen voor te maken. In dit boekje ligt het Definitief Ontwerp (DO) voor dat mede met ruggenspraak van de lokale bevolking en input van de gemeentelijke projectgroep tot stand is gekomen.

Graziano

Pouwels aan Eldens identiteit

bouwen aan Lurens huisje

Uitgangspunt is een woonontwikkeling die past bij Eilden en een bijdrage vormt aan haar eigen identiteit. Eilden is een klein riviertje op de oeverwal, dat eers heel heiligder in het open landschap lag, maar inmiddels...

Nog geen 100 jaar geleden was Elden een klein riviertje op de oever van de IJssel, middenin het verder open rivierlandschap van de Rijn. Een prettip losse clustering van huizen rond kerk en school op een knoot van wegen en dijken. De huijtenhartens' Oosterwei en voorst Westerveld

100 jaar later heeft Elden ondanks het stedelijk geweld van Anhenn haar eigen identiteit behouden. Qua dichtheid bebouwingskards en -structuur steekt Elden nog steeds duidelijk af van een dorpse en landelijke enclave ten zuiden van de suburbane wijken en grootschalige sport- en recreatievoorzieningen.

Innovation

Eldens bouwer

De opgave is dus geen stedelijke of suburbane uitbreiding te creëren die aansluit op Arnhem, maar een dorps- en landelijke invulling te geven die aansluit op Eiden. Hiermee kan het dorp zich juist sterker onderscheiden van de stad die haar bijna helemaal

Kortom, er moet Eldens gebouwd worden. Om erachter te komen wat dat kan zijn is ook gekken naar de kwaliteiten en kenmerken van de andere rivierdorpen in de omgeving. Waarin zijn ze uniek, waarin tonen ze overeenkomsten, waarmee verschillen, waarin ze zich van de andere typen dorpen onderscheiden? Wat zijn de typische bebouwingsvormen en openbare ruimtes waarmee ze zijn opgebouwd? En is dus gezocht naar de dorpse- en landschapsgeografische kenmerken, maar ook naar de historische ontwikkeling.

Traditie en vernieuwing

Er is daarbij aansluiting gezocht in de cultuurhistorie en de traditie, maar tegelijk ook in de vernieuwing daarvan. De tijd staat niet stil en de cultuurhistorie kan zorijk worden, juist als elke tijd een eigen laag toevoegt, zonder de vorige lagen daarbij te wissen. Bovendien bouwen we in de huidige tijd voor een andere maatschappij dan die van vroeger, die andere eisen stelt. Dit geldt voor de architectuur, maar ook voor praktische zaken zoals woningisen en parkerlegenheid bijvoorbeeld.

Vandaar dat ook creëren is buiten de 'familie van riviertorpen' naar nieuwe dorpsontwikkeling in het algemeen. Hoe is daar omgegaan met parkeren en openbare ruimte, met standaardisering in bouwproces en visuele variatie, in het creëren van gelagdheid in architectuur, minstien mogelijk maand in 'veld'

Programma van eisen
Daarnaast hebben ontwikkelaar en gemeente ook een heel pakket basale eisen: een fors aantal woningen, een hoog sociaal percentage, een goede ontsluiting, een stevige parkennorm, watercompensatie, groenvoorziening enz. Die eisen moeten domweg in het plan verwezenlijkt worden.

Versterking en verrichting
Met alle kennis en inbreng van gemeente en bevolking is uiteindelijk een plan opgesteld dat aan al die wensen en eisen lijkt te voldoen. In het separaat *beleidkwaliteitsplan* en voorlopig *ontwerp openbare ruimte* wordt verdere uitwerking gegeven aan de plannen.

Ingrédients voor planvorming

Eilden vanuit de lucht met aangegeven de bijzondere kenmerken en kwaliteiten waar in het plan op wordt ingespeeld.

- 1 Park Westerveld
- 2 Het romantische oude dijkcluster
- 3 De kerktuin en de tuin van Oosterveld
- 4 Het dorpslint
- 5 De volkstuinen en kwekerijen.

Ingrediënten voor planvorming

1 Het noordelijke park Westerveld met een landelijke sfeer en mooie waterlopen.

2 Het oude dijkcluster met romantiek van tuinen, wietjes, boomgaarden en bijzondere bebouwing.

3 Brink en Oosterveld met prachtige grote bomen en parktuin.

4 Het dorpslint met rijke variatie aan bebouwingstypen.

5 De Volkstuinen met hun rechtlijnige verkaveling en historische Perenlaanje

Plan

Ontwerpen toevalligheid

In het plan is verweven een structuur die schijnbaar toevallig is ontstaan en overal verrassende ruimtes en perspectieven biedt. Een op zich logische heldere structuur met routes die echter nergens voor spelbaar en saai worden. Een opbouw van volumes die telkens andere ruimtes maakt die vloeiend in elkaar overgaan, niet een buiteninrichting die daarop inspeelt, in materiaal beschieden en eenduidig is. Een structuur die aansluit op de vier verschillende randen van de lokatie en die aaneenhecht in zijn centrum.

De cluster van oude dorpsbebouwing rond het oude kerkeiland in de noordoosthoek beantwoordt niet een informeel en ontspannen cluster losse en tuinige woningen. Sommig komt de weg aan op een kopse gevel, soms juist op een ruime vooruit. Dichter naar het hart van de buurt sluiten de gevallen aan een vormen ze initiatie dorpse plein- en straatruimte. De historische tuin rond de nonnetjes wordt uitgebreid en opgerekend door nieuwe volumes die de ruimte afbakenen en in architectuur aansluiten. Het totaal vormt een ontworpen ensemble van gebouwen en buitenruimte zoals een landgoed. Vanaf deze tuin vloeit een grote openbare parkruimte langs het water als de groene ruggraat door de buurt, een brug, vormend tussen de brink rond de kerk en het park Westerveld. Aan de zuidkant worden de achterkanten van de bestaande bebouwing aan de Klapstraat gespiegeld met nieuwe achterkanten, waardoor de buurt een dorps voorkant krijgt en er geen privacy conflicten ontstaan. Aan de westkant wordt aansluitend op de stefer van de volksstuinen en parallel aan het Perenlaantje een pruimendaantje gepland met een serie van lichte huizen aan beide zijden erlangs. Aan de twee doorsteekjes wordt de ritmiek doorbroken met een dwars volume dat een gezicht maakt naar het Perenlaantje in de verder groenomzoomde tuinen. Als toegang tot het haantje dient een 'poortensemble' van seniorenhuizen aan beide zijden van de straat. Aan het water staan twee bijzondere gebouwen: een 'boothuis' en een woonvilla elk aan een informeel erf. In het hart van de buurt loopt de route over een centraal plentje dat zich openstelt naar het landelijk parkje. Enkele voorzieningen die vanuit het bestaande dorp gevraagd worden krijgen op dit bluutplein een plek. In het hart dichtbij het weifje ligt een klein ensemble van gebouwen rond een hofje.

Typen en aantallen

Evenwichtige verdeling

In het totale plangebied van 10,4 hectare zijn 249 woonseenheden geprojecteerd. Door deze lage dichtheid (≈ 24 woningen per hectare) blijft het plan dorps en groen.

Het totaal is evenwichtig verdeeld in vier typen: vrijstaande woningen, twee-onder-een-kap-woningen, geschakelde woningen en appartementen. Elk type kent zowel wat duurdere als wat goedkopere versies, waarbij het cliché dat vrij is duurst en geschakeld is goedkoop niet opgaat. Er zijn ook geschakelde woningen die middenin het dorp staan maar wel heel groot zijn. Er zijn vrije grote appartementen, seniorenapartementen en -woningen, maar ook bijzondere zorgappartementen in een ensemble aan het park. Zo ontstaat er geen monotoon beeld en ook geen monotoon aanbod, er is voor elk wat wils.

Strategische plantsing

De verschillende typen woningen zijn strategisch ingezet om de structuur van het dorp te verstevigen en de gewenste sfeer in de openbare ruimte te ondersteunen.

De vrijstaande woningen door hun ruime tuinen op plekken waar een losse groene steer is gewenst, de eveneens groene twee-onder-een-kap-woningen om iets meer dichtheid en massa te maken, de geschakelde woningen waar (soms stengig) dorps ruimtes gekaderd worden en de appartementen in bijzondere gebouwen met meer volume om de vooral groene ruimtes af te bakenen en begleiden en op specifieke plekken accenten te maken.

Sociale bouw

Gezond gemengd

In elke gezonde leefgemeenschap wonen mensen met meer en minder geld. Mensen die starten, mensen met een handicap of mensen die anders materieel minder gefortuneerd zijn verdienen ook een prettige plek om te wonen en ze hebben verschillende wensen. In het plan is daarom conform de gemeentelijke visie vijfendertig procent van de woningen sociaal, dat wil zeggen goedkoper dan €172.000. Die woningen zijn gevarieerd van aard, er zijn gewone appartementen, appartementen met zorg en grondgebonden woningen. Ze zijn gespreid tussen de andere woningen zodat er geen 'dure en goedkope wijk' ontstaat. Bovendien liggen een groot aantal op de fraaiste plekken van de dorpsbuurt, bijvoorbeeld pal aan de grote groene parkruimte.

Zichten

Doorzichten en blikvangers
De structuur van open ruimtes en gebouwen is zo opgezet dat er een spel ontstaat van doorzichten en blikvangers.

Belangrijke bestaande en nieuwe gebouwen hebben zichtlijnen naar elkaar of juist over de groene ruimte. Zo kan vanaf de brug bij de 'watermolen' zowel richting het dorp tot aan Oosterveld en de Kerkbrink gekijken worden als richting het land over het water langs de volkstuinjes. Niet alles is in één oogopslag 'overzichtelijk', de perspectieven worden geenszins verdacht, zodat er bij beweging tellens een ander zicht op of tussen de gebouwen door is. Het bestaande landgoed Oosterveld wordt dankzij het een op zichzelf staande tuin zal blijven ruimtelijk opgenomen door de groene ruimte omheen in stijl aan te laten sluiten en verder op te spannen en te markeren met gebouwen die in volume en architectuur een ensemble vormen met het hoofdhus als spil. Deze gebouwen staan in belangrijke zichtlijnen als blikvangers.

Ook de twee gebouwen aan de bestaande wاتgang aan de noordkant zijn zulke blikvangers. De een wat formeler en klassieker op de kop, de ander juist met een meer bescheiden volume met 'boothuis' architectuur. Samen vormen ze een welkom toevoeging in de ritmiek van dorps huizen aan het water en geven ze een prachtig perspectief vanaf het land van Westerveld en in de as van het water, net zoals de witte boerderij aan de overkant.

Vier rechte lijnen parallel aan het Perenlaantje brengen structuur in het plan die zowel aansluit op de vroegere verkaveling als de bestaande belangrijke lijnen. Deze lijnen vormen zelf ook zichtlijnen en worden begeleid door gebouwen, lanen en of water. In sequentie van west naar oost: het Perenlaantje, het Prummelaantje, de watergang richting Westerveld, de entreeaan vanaf de Klapstraat langs het bestaande boeren erf, de zichtlijn op het zorghotel en als laatste de Rijksweg-west langs Ooster-

Volumes en architectuur

Dorpse ritmiek

De meeste woningen hebben een grotere voetprint dan standaard. Hierdoor levert een standaard programma een lager volume op. Weinig lagen en een manifeste kap is typisch voor dorpswijken. De hoogte van een gebouw 'lees je niet af aan de absolute meters maar aan het aantal lagen'. Hoogte wordt daarom ook niet vastgelegd in meters maar in lagen. In de uitwerking blijft daarmee de ruimte bestaan om de volume een goede dorpsverhouding te geven. Een te lage nokhoogte maakt gedrongen en benepen kappen en geeft voor het geheel een 'geschoren' beeld van alles op precies dezelfde hoogte - totaal niet dorps. Er is daarom veel subtiele variatie in hoogte. Dit geeft een dorpse ritmiek en een afwisselend kappensilhouet.

Kappen in het groen

De meeste gebouwen zijn slechts één laag met kap of anderhalve laag met kap (wat herzelfde 'leest'). Zelfs de soms hogere gebouwen zijn daardoor lang en dorps. Slechts enkele gebouwen zijn op strategische plekken hoger met twee lagen plus kap. Het groen van de tuinen en de openbare ruimte is over de hele lokatie dominant. Veel gebouwen krijgen echter bijzondere kappen. Het totale spel van daken tekent door de variatie in vormen en wisselende oriëntatie een rijk silhouet tussen de bomen.

Architectuur

Eris is in de verschillende kapvormen een aanzet gegeven tot een dorpse architecturstijl die zowel traditie als vernieuwing een plek geeft en die zowel variatie als samenhang schept. Typische (streekgebonden) vormen worden (al dan niet onder invloed van het woonprogramma) 'vertaald' naar nieuwe vormen die de ontwikkeling doen aansluiten op de bestaande architectuur en tegelijk een nieuwe kleur introduceren. Als de dorpsstructuur goed is, kan de architectuur juist veel vrijheid toestaan. De uitgangspunten voor planvorming en criteria voor plantoelating worden in het aparte Beeldkwaliteitsplan per planonderdeel nader benoemd.

Groenstructuur

Landelijk en los

Bijna een derde van de totale ontwikkeling zal groene openbare ruimte zijn. Met deze groene ruimte wordt de structuur van de dorpsbuurt opgebouwd. Ze stuit daarmee ook aan op de omgeving. Het pruimhoutje op het perenlaantje in het westen dat ooit de as was van buitensplaats Westerveld, de bomenlaan vanaf de Klapstraat tot aan het plein, de kloostertuin met uitbreiding vanaf de brink tot in park Westerveld en het wietje en drie erfjes in de buurt zelf. Deze ruimtes zullen landelijk en informeel worden ingericht, de inheemse soorten aansluitend op de omgeving. 250 nieuwe bomen als drager van de groene structuur.

Een deel zal publiek groen zijn, beheerd door de gemeente, een groot deel zal ook in handen zijn van particulieren, beheerd door henzelf.

Particulier erfgoed

Een ander belangrijk aandeel in de groenstructuur vormen de particuliere erven, de helft van de grond is privétuin. Sommige tuinen zijn groot, waardoor de bewoners er volwassen bomen kunnen laten staan, die sterk bijdragen aan het landelijke karakter van de dorpsbuurt. Alle tuinen hebben echter erfscheidingen. Waar die aan de openbare ruime grenzen zullen ze meeontworpen en aangelegd worden, overwegend lagere groene heggen en soms mooie hegjes. Extra aandacht wordt besteed aan de (deels bestaande) groene zoom langs het Perenlaantje, zodat die een fraai gezicht houdt.

Doordat in het ontwerp is voorzien dat elke woning door plaatzing van volumes ook een afgeschermd plek met privacy in de tuin heeft kunnen bewoners aan de openbare zijden hun erfscheidingen ook laag en open houden. Ze hoeven die ruimte daar immers niet af te schermen tegen inkijk, omdat ze al een privéplek hebben en kunnen dus vol trots hun tuinkunst tonen, iets wat mensen in dorpen graag blijken te doen. Het bewaren van de groene sfeer in het dorp is dus niet zozeer een kwestie van (juridische) handhaving, maar van goed ontwerp.

Ruimteverdeling

Overwegend groen

Bijna de helft van de ruimte is openbare ruimte, bijna een derde is park en water. Samen met de vele tuinen is driekwart van de ruimte groene ruimte. Door deze specifieke dorps manier van bouwen wordt de nieuw buurt van Elden een enorm groene en landelijke locatie.

Water

2,1ha dakvlak en 2,3 ha verharding zou watercompensatielijcht maken (11%) van 0,5 ha. Daar wordt in het plan aan voldaan. Bovendien zijn grote delen van het terrein nu al verhard, waardoor er minder compensatiplijcht zal bestaan. Het water vormt echter sowieso een belangrijk onderdeel van de ruimtelijke structuur en is in die zin onmisbaar.

Parkeren

Ruim parkeren

Qua parkeren is rekening gehouden met de gemeentelijke norm. Meer dan de helft van de auto's wordt op eigen kavel geplaatst, in kleine door bebouwing omsloten parkeerhofjes en verder in (collectieve) carports. Er zal een speciaal ontwerp gemaakt worden voor een 'standaard Eldense carport': een kapschuur die een aantal auto's kan herbergen, droog en uit het zicht, maar geen garage is en dus niet dichtgebouwd kan worden. Het kleine hofensemble in het hart van de buurt heeft een fraai stevige landelijke parkerschuur. Het blak is daardoor zoveel mogelijk van straat. Op een aantal plekken is informele ruimte om overloop op te vangen. Even kort op de knippers te staan, ladenlossen en iemand afzetten is gewoon overall mogelijk.

Het gehele parkersysteem zal nader worden uitgewerkt in het ontwerp openbare ruimte.

Bijzondere functies

Levende buurt

Een echt dorp onderscheidt zich van een sub-urbane woonwijk doordat er iets te doen is, er is een café, een kapper, een dokter, een super- tje, een snackbar, een bloemenkiosk en een dorps huis. Een flink aantal mensen (waaronder bewoners van Elden) heeft de ontwikke- laar immiddels benaderd met vragen om plek voor een bepaalde functie, zowel commercieel als bijvoorbeeld in de zorg. In de nieuwe ont- wikkeling wordt daarom ruimte geboden voor deze verscheidenheid aan bijzondere functies. De gebouwen houden er rekening mee.

Zo is er ruimte voor de stichting SIZA met zijn appartementen voor (luchtmilieug-) gehandicapten, wil de vermarkt mogelijk hier herhuizen en zijn er gesprekken met een dokter en een fysiotherapeut en is er goede kans dat zich een restaurant van niveau zal vestigen.

De opgestelde functies zijn het voorlopig geringe aantal concreet gegadigden, maar de animo kan als het mij weer aantrekt groeien en dat biedt perspectief dat de nieuwe buurt een echte levendig gehele wordt.

Het gaat om vragen vanuit het dorp zelf en om complementaire functies aan het be- staande centrum van Elden, waardoor er geen concurrentiesituatie op zal treden.

Bestaande situatie

Plan in omgeving

Colofon

la4sale

*Mariëke Timmermans
Penijn Godefroy
Jolanda van Looy
www.la4sale.nl*

In opdracht van VOF De Tuin van Elden
*Roy Hesselberharm
Nick de Boer*

© la4sale - Amsterdam, 26 november 2010